

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. února 2021 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Přemysla Pechláta a přísedících Markéty Němcové a Ing. Marty Košítkové Huškové

takto:

Obžalovaný: [celé jméno obžalovaného]

narozený dne [datum] v [obec], student Technické Univerzity v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že:

- I. v přesně nezjištěné době v období od července 2017 do 5. ledna 2020 na blíže nezjištěných místech v [obec] i jinde, nejméně v osmi případech po vzájemné dohodě osahával na přirození a na prsou a vykonal orální pohlavní styk a vaginální pohlavní styk s nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou dne [datum], přestože si byl vědom skutečnosti, že se jedná o osobu mladší patnácti let,
- II. v období od 5. září 2018 do 5. ledna 2020 vedl sexuálně podbarvenou komunikaci prostřednictvím sociální sítě Facebook, kde vystupoval pod profilem "[celé jméno obžalovaného]" s nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou dne [datum], která vystupovala pod profilem "Stačí [příjmení] Blondýna", které nejméně ve dvou případech dne 8. října 2018 a dne 21. září 2018 zaslal foto svého přirození a video své masturbace a dále mu poškozená na jeho opakovanou žádost zaslala fotografie svého obnaženého poprsí a přirození a videa své masturbace, a to ve dnech 21. září 2018, 3. ledna 2019 a 1. ledna 2020, přestože si byl vědom skutečnosti, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

tedy

pod bodem 1)

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil,

pod bodem 2)

jednak elektronické pornografické dílo zpřístupňoval dítěti,

jednak přechovával elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě, a

jednak svedl dítě k výrobě pornografického díla,

čímž spáchal

pod bodem 1)

zločin pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoník“),

pod bodem 2)

jednak přečin šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

jednak přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, a

jednak přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku.

Za to se odsuzuje

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 14 (čtrnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené], narozená dne [datum], zastoupená zmocněncem JUDr. Martinem Hanke, advokátem v Liberci, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje stran výroků o vině a trestu odůvodnění ve smyslu § 129 odst. 2 tr. řádu, neboť se po jeho vyhlášení státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

O nároku na náhradu nemateriální újmy bylo postupem podle § 229 odst. 1 tr. řádu soudem rozhodnuto tak, že byla poškozená [celé jméno poškozené] (zastoupená zmocněncem) odkázána se svým nárokem (70 000 Kč po částečném zpětvzetí) na řízení ve věcech občanskoprávních. Důvodem takového postupu je skutečnost, že v řízení nebylo prokázáno, že by poškozenou deklarovanou újmu (duševní útrapy) způsobil poškozené právě obžalovaný, a to posuzovaným protiprávním jednáním. Zmocněnec poškozené opíral svůj požadavek na náhradu nemateriální újmy o znalecký posudek MUDr. Olgy Škodové, z něhož byla zjištěna aktuální míra ztížení společenského uplatnění poškozené, když tato byla znalkyní naceněna na 337 838 Kč, tj. na 1,8333333333% z výchozí rámcové částky stanovené aktuálně na 13 650 000 Kč, a to po zvýšení o 35% v důsledku uplatnění modifikačního koeficientu z důvodu nízkého věku poškozené.

Poškozená při uplatnění nároku argumentovala v jistém smyslu výjimečným postavením obžalovaného v jejím partnerském životě, když právě vztah s obžalovaným a jeho ukončení v ní vyvolalo duševní útrapy, jež vyústily až v sebevražedné tendence a pokus. Jak však bylo zjištěno z přílohových trestních spisů zdejšího soudu vedených pod sp. zn. 7 Tm 13/32020, 7 Tm 28/2020 a 7 T 128/2020, jakož i z opatrovnického spisu zdejšího soudu sp. zn. 9 P 139/2008, poškozená jednak potřebu odborné psychologické i psychiatrické pomoci vykazovala již v době

předcházející seznámení s obžalovaným zřejmě v důsledku velmi neutěšeného výchovného prostředí (matka alkoholička, s otcem se nestýkala), a jednak intimní kontakty realizovala ve stejné době s vícero partnery, vůči nimž v již skončených i aktuálně probíhajících trestních řízeních nárokuje náhradu způsobené nemateriální s totožnou argumentací, s jakou tak činí v předmětné věci. Poškozená tedy vystupuje v totožném procesním postavení i v dalších trestních věcech vedených zdejším soudem s dalšími obžalovanými pro totožnou trestnou činnost, když do těchto dalších trestních řízení se připojila s nároky na náhradu nemateriální újmy, kterou vyčíslila na 10 000 Kč případně na 20 000 Kč, a to se zcela totožnou právní argumentací jako v předmětné věci, kde bylo požadováno nejprve 337 838 Kč, poté pak 70 000 Kč. Výpověď poškozené přitom jednoznačně vyznívá v tom smyslu, že jako tíživé a problematické nevnímala protiprávní jednání, kterého se na ní obžalovaný dopouštěl, ale spíše následný rozpad jejich partnerského vztahu, kterému se bránila a vynucovala si jeho obnovení. Soud s ohledem na shora uvedené nemohl na takovou právní argumentaci zmocněnce poškozené přistoupit. Z přílohových spisů bylo nepochybně zjištěno, že poškozená trpěla dlouhodobými psychickými problémy bez jakékoliv souvislosti s jednáním obžalovaného již v minulosti, když například pro intoxikaci alkoholem byla hospitalizována již v roce 2017. Její špatný psychický stav a labilita mají podklad zejména ve zcela neutěšeném rodinném prostředí, jak bylo zjištěno z rozsudku opatrovnického soudu. Ze žádného z provedených důkazů, ani ze zmocněncem doloženého znaleckého posudku, přitom nevyplývá, že by duševní útrapy popisované poškozenou byly důsledkem (tedy v přímé příčinné souvislosti s) pouze a výhradně projednávaného protiprávního jednání obžalovaného. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani fakt, že se obžalovaný na náhradě části poškozenou deklarované újmy dohodl, tedy s ní v tomto směru uzavřel dohodu o narovnání. Odškodňování nemajetkových újem je skutkově i právně velmi složitou problematikou s nutností rozsáhlého dokazování, když nezbytnost vedení takového dokazování se v posuzované věci s ohledem na jeho rozsah přičítá hlavnímu smyslu a účelu trestního řízení. Byť lze předpokládat, že i posuzované jednání obžalovaného mohlo mít na psychiku poškozené negativní dopad, nemůže soud rezignovat na řádné objasnění věci tím, že by poškozené bez dalšího přiznal nárok alespoň ve výši, na které se poškozená dohodla s obžalovaným pod tíhou probíhajícího trestního řízení. Oddělení či rozlišení dopadu jednání obžalovaného na psychický stav poškozené od dalších vlivů působících v letech 2017 – 2020 na psychické zdraví poškozené není a za dané situace ani nemůže být úkolem, který by měl být řešen v trestním řízení. Za takové situace bylo proto nutno poškozenou s jejím včas uplatněným nárokem odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 22. února 2021

Mgr. Přemysl Pechlát
soudce